

vendelse af boliger i sommerhusområder i vinterhalvåret er tilladt i mere end én periode à 3-4 ugers varighed. Overnatning i vinterhalvåret i forbindelse med kortvarige ferieophold, weekender og helligdage skal dog have karakter af en undtagelse i forhold til lovens forbud og kan derfor ikke finde sted i perioder, der tilsammen udgør mere end halvdelen af tiden fra 1. oktober til 31. marts.

Højesteret har ved dom af 21. april 1997 fastslået, at *kontinuerlig* anvendelse af et sommerhus i 9½ uge eller mere i vinterhalvåret er i strid med planlovens § 40.

Efter planlovens § 64 kan overtrædelse af forbudet straffes med bøde. Det samme gælder undladelse af at efterkomme et påbud om at berigtige et ulovligt forhold.

Formålet med den administrative håndhævelse af reglerne i planloven, herunder forbudet mod helårsbeboelse i sommerhusområder, er at sikre, at ulovlige forhold bringes til ophør. De tilfælde, som ender i en straffesag, vil for så vidt angår overtrædelse af planlovens § 40, normalt være sager, hvor sommerhusejeren ikke efterkommer tilsynsmyndighedens påbud.

I henhold til planlovens § 51 a skal en kommunalbestyrelse hvert år pr. 1. oktober påbyde enhver, som er registreret i CPR med bopæl – eller i perioden fra 1. oktober til 1. marts *bliver* registreret med bopæl – i en bolig i et sommerhusområde, som den pågældende ikke lovligt kan anvende til helårsbeboelse, at fraflytte boligen inden 14 dage. Efterkommes et påbud ikke rettidigt, skal kommunalbestyrelsen straks indgive politianmeldelse, samt pålægge den pågældende daglige tvangsbøder.«

Spm. nr. S 1529

Til statsministeren (24/1 03) af:

Kristen Touborg (SF):

»Mener statsministeren, at kommunen ikke overholder sin tilsynspligt omkring planlovens sommerhusregel, hvis kommunen ikke (efter gennemførelsen af F 18) snarest anmoder om en redegørelse fra Thor Pedersen om, hvor meget han har overtrådt reglerne, jf. ministerens kalender, kørebøger og benzinregnskab for ministerbilen?«

Svar (19/2 03)

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra miljøministeren, som jeg i det hele kan henholde mig til:

»I henhold til planlovens § 51 er det kommunalbestyrelsen, der er tilsynsmyndighed med hensyn til sager efter sommerhusreglen i planlovens § 40.

§ 51 foreskriver, at tilsynsmyndigheden skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, men indebærer ikke en almindelig forpligtigelse for kommunen til at føre et regelmæssigt tilsyn »i marken«. Men hvis kommunen får kendskab til et muligt ulovligt forhold, har kommunen pligt til at undersøge det, medmindre det pågældende forhold har underordnet betydning. Myndigheden har således pligt til at reagere, når de ved henvendelser, klager eller på anden måde bliver opmærksomme på, at der kan foreligge en overtrædelse af lovgivningen. Når et ulovligt forhold er bragt til ophør, foretages der, ifølge den praksis, Miljøministeriet er bekendt med, ikke yderligere.

Det er kommunen, der som tilsynsmyndighed vurderer, hvilken reaktion, der er rigtigst i den konkrete situation.

Jeg finder på denne baggrund ikke, at kommunen overtræder sin tilsynsforpligtigelse, hvis den ikke anmoder Thor Pedersen om en redegørelse.«

Spm. nr. S 1530

Til statsministeren (24/1 03) af:

Kristen Touborg (SF):

»Vil statsministeren oplyse, hvor mange dispensationer fra bopælspligten til landbrugsejendomme, efter krav fra sælger, der er givet i de sidste 5 år?«

Svar (19/2 03)

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har til brug for besvarelsen oplyst, at fødevarerministeren den 22. oktober 2002 besvarede et tilsvarende spørgsmål fra samme spørger (nr. S 277). Ministeren oplyste ved den lejlighed, at